

Dzień dobry Kochane Jeżyki !

Mam nadzieję, że miło spędzicie czas podczas zaproponowanych przeze mnie zabaw i wysłuchanych opowiadań. Pozdrawiam i życzę powodzenia.

Temat tygodnia: Z kulturą za pan brat.

TEMAT: „Kulturalny wieczór” – rozmowa o kulturze na podstawie opowiadania.

Proszę wykonać zadania w książce Planeta dzieci Karty 4 strony 2 i 3, po wysłuchaniu opowiadania.

Proszę przeczytać dziecku opowiadanie lub można włączyć słuchowisko kopiując link do przeglądarki internetowej:

<https://www.youtube.com/watch?v=MeKgOER2I3A>

1. „Kulturalny wieczór”- rodzic czyta opowiadanie, a następnie rozmawia o kulturze z dzieckiem na podstawie opowiadanie

„Kulturalny wieczór”

Maciejka Mazan

– Jacuś, pobaw się ze mną – poprosiła Nikola.

Jacuś nie bardzo miał ochotę, ale tego dnia w przedszkolu było mało dzieci i zaczęło mu się nudzić.

– No trudno – powiedział. – A w co?

– W kulturalny wieczór. Ja będę wielką damą, tak jak moja mama, a ty będziesz moim narzeczoną.

– Wykluczone – oznajmił Jacuś i zrobił w tył zwrot.

– I zabierzesz mnie do cukierni na tort i ciastka z kremem! – dodała Nikola.

Jacuś Placuś bardzo lubił wszelkie słodkie, a zwłaszcza ciasta.

– A będzie tort czekoladowy? – spytał.

– Co tylko zechcesz – obiecała słodko Nikola.

Węc Jacuś niechętnie wrócił.

– A teraz weź mnie pod rękę – rozkazała Nikola.

– Dlaczego? – jęknął Jacuś.

– Bo tak jest kulturalnie. Poza tym będziemy mówić „proszę uprzejmie” i „dziękuję uprzejmie”, ponieważ to też jest kulturalne

– I co teraz? – spytał.

– Teraz przychodzi kelner, a my zamawiamy ciastka – wyjaśniła Nikola. – Ja poproszę uprzejmie

cztery rurki, pięć kawałków szarlotki i wuzetkę, ale małą, bo muszę dbać o linię, jak moja mama.

– A ja... – zaczął Jacuś.

– I jeszcze koktajl śmietankowo-truskawkowy! – wpadła mu w słowo Nikola.

– A ja poproszę tort czekoladowy...

– Opowiedz mi, jak ci minął dzień – przerwała mu Nikola.

– Przecież dzień jeszcze nie minął – zdziwił się Jacuś.

– Wiem, ale to kulturalnie tak spytać – oznajmiła Nikola.

– Oho – odezwał się Bobek, który akurat przechodził obok nich. – Jacuś, co robisz?

– Idź stąd – rzuciła Nikola. – Jacuś jest zajęty.

– Jacuś, nie pokopujemy piłki? – spytał Bobek.

– Za moment – wymamrotał Jacuś. – Tylko zjem tort.

Bobek zrobił wielkie oczy.

– Jaki tort? Tu gdzieś dają tort?

– Rany, Bobek! Jak ty wolno myślisz! My się tak bawimy! – wrzasnęła Nikola.

Bobek wzruszył ramionami i poszedł sobie.

– No to jak ci minął ten dzień? – spytała znowu Nikola.

– Tak sobie... – zaczął Jacuś, ale Nikola mu przerwała:

– O, są moje ciastka! Dziękuję, dziękuję uprzejmie!

– A ja chciałbym tort – wymamrotał markotnie Jacuś.

– No już, masz ten swój tort – zirytowała się Nikola i postawiła przed nim plastikowy klocek.

A potem zaczęła udawać, że zjada ciastka, głośno mlaszcząc.

– Wiesz co, Nikola... – zaczął Jacuś, lecz nie skończył.

– Ale pięknie wygląda ten twój torcik! – wrzasnęła Nikola. – Dasz kawałek?

I zanim Jacuś zdążył coś powiedzieć, zabrała mu cały klocek!

Tego było już za wiele. Jacuś potrafił wiele znieść, lecz nie mógł tolerować tego, że ktoś zabiera mu tort, nawet na niby!

– Dość tego – powiedział i wstał. – Już się nie chcę z tobą bawić.

– Siadaj! – rozkazała Nikola. – Natychmiast siadaj! To, co zrobiłeś, było bardzo niekulturalne!

– To ty jesteś niekulturalna! – zdenerwował się Jacuś. – Mlaszczysz przy jedzeniu, nie słuchasz, co mówię, ciągle mi przerywasz i obraziłaś mojego kolegę! Dziękuję uprzejmie za taki kulturalny wieczór!

I poszedł sobie. Postanowił, że nie będzie się już bawić z Nikołą – no, chyba że Nikola zachowa się kulturalnie i przypomni sobie, że oprócz „proszę uprzejmie” i „dziękuję uprzejmie” istnieje jeszcze słowo „przepraszam”

Rozmowa na temat opowiadania. Zadajemy pytania dotyczące tekstu, np.: W co Nikola chciała się bawić z Jackiem?

Jak w zabawie miały zachowywać się dzieci?

Czy Nikola zachowywała się w sposób kulturalny? Co zrobił na koniec Jacek?

2. „Co to znaczy być kulturalnym?” – burza mózgów. Zadajemy pytanie, dziecko odpowiada, wszystkie odpowiedzi są dobre. Możemy je zapisywać. Na koniec wraca do tych wszystkich odpowiedzi, systematyzując wiedzę dziecka.

-Wiem, jak trzeba się zachować w różnych sytuacjach.

-Znam i stosuje zwroty grzecznościowe.

-Słucham rodziców, nauczycieli, wychowawców i wszystkich, którzy ukazują mi prawdę jestem im posłuszny.

-Współtworzę zasady dobrego zachowania w grupie.

-Podejmuję w grupie zadania służące dobru innych i mojemu.

-Dbam o mienie przedszkola.

-Bawię się i pracuję z każdym.

-Słucham innych, czekam na swoją kolej.

2. „Magiczne słowa”- zabawa dydaktyczna

Rodzie przedstawia dziecku sytuacje ,a dziecko ma określić jakich kulturalnych magicznych słów należy użyć .

Co mówi dziecko ,gdy wchodzi do szatni w przedszkolu?

Co mówimy, gdy wychodzimy z przedszkola?

Co mówimy, gdy prosimy o dokładkę obiadu?

Co mówimy, gdy dostaniemy ciastko?"

Co mówimy, gdy koleżanka lub kolega częstuje nas ?

Co mówimy, gdy kogoś niechcący popchniemy?

Co mówimy, gdy musimy komuś przerwać rozmowę, żeby poinformować o czymś ważnym?

KULTURA

- Powiedz, co przedstawia ilustracja.
- Wytnij zdjęcia ze s. 49. Wysłuchaj podpisów i naklej właściwe fotografie w odpowiednie miejsca z prawej strony. • Jak należy się zachować w teatrze? Jak zachowuje się kulturalna osoba?

2**Z kulturą za pan brat**

rozwój społeczny i emocjonalny, percepcja wzrokowa, budowanie wypowiedzi, sprawność manualna

Karta 2-3

Dziecko mówi ,co przedstawia ilustracja. Jak należy zachować się w teatrze ? ,Jak zachowuje się kulturalna osoba? Następnie wycina obrazki. Rodzic czyta podpisy z prawej strony ,a dziecko wkleja je w odpowiednie miejsce.

5. „Nasze zasady” – nauka na pamięć wybranej rymowanki Anny Urszuli Kamińskiej.

Słucham pani

Panią w przedszkolu wszyscy lubimy.

Z nią się bawimy, jej się radzimy.

Świetnie nas uczy, jest taka mądra.

Warto jej słuchać dla swego dobra!

Czekam na swoją kolej

Gdy przed kolegę ktoś się przepycha,

to w końcu kłótnia z tego wynika.

Ja zawsze czekam na swoją kolej,

bo z kolegami w zgodzie żyć wolę!

Sprzątam po zabawie

Choć bawili się od rana,

cała sala posprzątana.

Teraz tu posiedzieć miło.

Brawo, dzieci! Warto było!

Pomagam innym

Kiedy koledze coś idzie źle,

to, jeśli mogę, pomóc mu chcę.

Zawsze tak robię, to nic wielkiego.

On mi pomoże też w razie czego!

Temat: Zapoznanie z słowami piosenki pt.” Przepraszam i dziękuję”.

1.,,Na koncercie” zabawa dydaktyczna

Popatrz na zdjęcia. Na jednym jest koncert rockowy, a na drugim koncert muzyki klasycznej. Czym różnią się te koncerty? Na jakich instrumentach grają muzycy?

Posłuchaj muzyki rockowej, a potem klasycznej.

Linki:

<https://www.youtube.com/watch?v=j5rGm3kdTuk>

https://www.youtube.com/watch?v=2Wqn_zL-SCO

2.,,Przepraszam i dziękuję” -zapoznanie z piosenką

Strona internetowa: <https://www.youtube.com/watch?v=Uye4KqN5sD8>

1.Przepraszam i dziękuję ,

magiczne słowa znam

I jeszcze słowo :proszę,

przypominam Wam

Ref. Dobre wychowanie

to jest ważna sprawa,
grzeczny bądź i miły,
taka moja rada

2. Pamietać zawsze musisz,

gdy obiad smaczny jesz,
że mlaskać nie wypada,
dobrze o tym wiesz.

3. A kiedy z kolegami

wesoło spędzam czas,
to możesz do zabawy
też zaprosić nas.

Dziecko aktywnie słucha piosenki. Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat treści piosenki. Dziecko stara się odpowiadać na pytania rodzica, cytując jej tekst. Dziecko realizuje rytm piosenki, klaszcząc, tupiąc, wybijając rytm dwiema złączonymi rękami. Dzieli zdania z piosenki na wyrazy i stuka dłonią o podłogę tyle razy, ile jest wyrazów w danym zadaniu. Następnie dokonuje analizy i syntezy słuchowej wybranych wyrazów –wyklaskując i licząc sylaby.

Dodatkowe materiały dla chętnych dzieci

Przyczyna i skutek – ocenianie, które zmiany są odwracalne, a które nieodwracalne.

Ulep kulki z jednakowych kawałków plasteliny, a następnie utocz z kulek wałeczki – węże, a potem znów zrób kulki.

To, że można zrobić z plasteliny kulkę, potem ulepić z niej węża, a z węża znowu kulkę oznacza, że zmianę można odwrócić, jest odwracalna. Te zmiany, których nie można odwrócić są nieodwracalne.

Poproś dorosłego o obranie jabłka czy pomarańcza ze skórki.

Jak myślisz, czy pomarańczko lub jabłko mogą znów być w skórce, jak przed obraniem?

Napisz na tablicy, jeśli ją masz, kredą literki. Czy ta tablica może wyglądać tak, jak przedtem, na początku, zanim je napisałeś bądź narysowałeś obrazek?

Jeżeli zbudujesz wieżę i wieża runie, to czy tę wieżę będzie można ponownie zbudować?

Jeżeli zmieszasz ziarna fasoli i grochu to czy będzie można je znowu rozdzielić?

Czy złamana gałązka patyk znowu będzie wyglądała jak przedtem, zanim została złamana? Jak myślisz?

Czy rozlaną wodę na stole będzie można wytrzeć?

Jeśli wymieszasz wodę z farbą lub cukrem (solą) to czy będzie można je rozdzielić?

Czy przewrócone krzesło znowu może stać na swoim miejscu?

Podaj własny przykład na odwracalną i nieodwracalną zmianę.